

На кого залишили ви мене,
Мої найкращі друзі-побратими?
Невже набридло вам життя земне,
Що ви пішли із нього молодими?

Безжальна смерть пройшлася, мов коса,
По тих лугах, де ви цвіли квітками.
Знялися ваші душі в небеса,
Тепер вони горять мені зірками.

А я гортаю сторінки газет,
Читаю лаконічні некрологи
І в безконечній суеті сует
Не жду над часом влади й перемоги.

Вдивляючись у небо вечорами,
Шукаю собі місце поміж вами.
